

Ár 2021, miðvikudaginn 25. mars 2021, er dómþing haldið í Dómstóli ÍSÍ að Austurvegi 3, Selfossi af settum dómara Ólafi Björnssyni hrl á Selfossi.

Fyrir er tekið málið nr. 7/ 2020

Kærandi:

Nafn: Hákon Hrafn Sigurðsson
Kennitala: 0803745859
Heimilisfang: Faxahvarf 8, 203 Kópavogur
Símanúmer: 8992252
Netfang: hhs@hi.is

Kærði:

Nafn: Tindur, íþróttafélag
Kennitala: 5011110660
Heimilisfang:
Fyrirsvarsmaður: Svanur Daníelsson, formaður
Símanúmer: 6211212
Netfang: svanurd@gmail.com

Og kveðinn upp svohljóðandi

Úrskurður:

Mál þetta barst Íþróttadómstól ÍSÍ, 18. nóv sl. -Aðilum var tilkynnt um að málsmeðferð yrði skrifleg, og að dómari væri Ólafur Björnsson hrl, á Selfossi- dómari við íþróttadómstól ÍSÍ.

Dómkröfur kæranda:

Krafa 1: Að Tindur, íþróttafélag, verði áminnt fyrir brot á lögum Íþróttá- og Ólympíusambands Íslands, sbr. ákvæði 36.2 í lögum ÍSÍ með því að setja fram eftirfarandi staðhæfingar í formlegu erindi til stjórnar Hjólreiðasambands Íslands (HRI) þann 11. nóvember 2020 og krefjast útilokunar kæranda frá störfum á vettvangi sambandsins:

„Hákon á sér slóð til margra ára af verulega óviðeigandi hegðun gagnvart einstaklingum sem hann hefur æft með og jafnvel þjálfað.“

„Hegðun þar sem hann hefur hreinlega brotið niður einstaklinga með verulegu andlegu ofbeldi svo illa að einstaklingarnir hafa hætt í þeim félögum sem hann hefur starfað í og jafnvel hætt í íþróttinni með öllu.“

„Nú liggur hann og þríprautarsambandið undir kærnum vegna hegðunar hans og kemur í ljós greinilega hvernig maður hann er í samskiptum við annað fólk.“

Krafa 2: Að framangreind ummæli verði dæmd ómerk.

Krafa 3: Að Tindur, íþróttafélag, biðji kæranda afsökunar á opinberum vettvangi.

Framangreindar kröfur nr. 2 og 3 styðjast við grein 36.1 í lögum ÍSÍ.

Málavextir að mati kæranda:

Kærandi kveður málavexti vera þá að hann hafi starfað innan íþróttahreyfingarinnar í 20 ár með farsælum hætti. Á þeim langa tíma hafi hann gegnt umfangsmiklum trúnaðarstörfum innan íþróttahreyfingarinnar og átt þátt í að byggja upp fjölbreytt íþróttastarf innan hennar.

Kærandi segist m.a. hafa skrifað fyrstu lög HRÍ sem notuð voru vegna aðildarumsóknar HRÍ að Alþjóða hjólreiðasambandinu (UCI). Kærandi segist hafa starfað að sundþjálfun víða og einnig þjálfað í tveimur þríprautardeildum frá 2012-2020. Hann hafi þess utan verið deildarforseti Lyfjafræðideildar frá 2015-2018 og þurfti á þeim árum að taka á eineltis- og samskiptavandamálum milli bæði starfsmanna og nemenda, auk þess sem hann var skipaður formaður sérstaks vinnuhóps um samskipti á Heilbrigðisvísindasviði HÍ. Kærandi segist hafa lokið diplómanámi í kennslufræðum, 1. og 2. stigi þjálfunarmenntunar ÍSÍ auk 1. og 2. stigs þjálfunarmenntunar Alþjóða þríprautarsambandsins. Kærandi hafi gegnt umfangsmiklum forystustörfum innan og utan íþróttahreyfingarinnar í áratugi og á þeim tíma ávallt lagt sig mjög fram um að viðhafa góð samskipti, við iðkendur og fólk sem starfar innan íþróttahreyfingarinnar.

Kærandi kveður einu ágreiningsmálin sem upp hafa komið á sínum ferli snúa að að einum tilgreindum íþróttamanni, Amöndu Marie Ágústsdóttur, sem kærði m.a. ÞRÍ til dómstóls ÍSÍ árið 2017, auk fleiri mála henni tengdri, sem fór svo fyrir Héraðsdóm Reykjavíkur. Um sé að ræða eina málið sem komið hefur upp þar sem gerðar eru athugasemdir við störf kæranda, og um það hefur verið fjalla á vettvangi dómstóls ÍSÍ, og kærandi verið hreinsaður af öllum ásökunum.

Kærandi segist hafa fengið vitneskju um að kærði hafi sent erindi til stjórnar HRÍ þann 11. nóvember 2020. Kærandi hafi haft samband við HRÍ og fékk erindið (**fylgiskjal 1**) afhent daginn eftir (12. nóvember) og gat þá fyrst kynnt sér efni þess. Í umræddu erindi sé hann sakaður um mjög gróft og ítrekað ofbeldi sem á aldrei að verða liðið innan íþróttahreyfingarinnar en engin gögn eru lögð fram sem styðja þessar ásakanir.

Kærandi segist alfarið hafna því sem fram kemur í erindi kærða, og kveður sig enga aðra leið hafa til að fá efnislega og hlutlausa umfjöllun um það, en að leggja fram kæru þessa. Kærandi segist hafa leitað eftir viðbrögðum frá stjórnarmanni kærða sem hann hafi ávallt verið í góðum samskiptum við, en fékk þau ekki áður en kæran var send inn. Sökum þess stutta kærufrests sem kveðið er á um í lögum ÍSÍ segist kærandi ekki eiga annarra kosta vöð en að senda kæru þessa til dómstólsins.

Kærandi áskildi sér rétt til að draga kæru þessa til baka, komi til samtals milli aðila máls þessa sem leiði til sátta.

Málsástæður og lagarök kæranda:

Kærandi byggir kærana á því að sú háttsemi kærða sem fram kemur í bréfi hans (**fylgiskjal 1**) um að gera kröfu til þess að kærandi verði útilokaður frá störfum á vegum HRÍ á grundvelli og með framsetningu þeirra ásakana sem liggja til grundvallar kröfu kærða til HRÍ feli í sér brot gegn ákvæðum a-liðar 2. tl. 35. gr. laga ÍSÍ.

Með háttsemi sinni hafi kærði borið kæranda sem einstakling og hluta af félagi innan íþróttahreyfingarinnar röngum sökum annars vegar og hins vegar að ástæðulausu farið fram gegn kæranda með háttsemi sem jafna megir til kærðu í skilningi ákvæðisins. Er háttsemi kærða að mati kæranda sjálfstætt brot gegn báðum efnisþáttum ákvæðisins.

Þá byggir kærandi kröfu sína á því að kærði hafi með háttsemi sinni brotið gegn b-lið sama ákvæðis með því að blekkja eða reyna að blekkja stjórn HRÍ með röngum skýrslum eða villandi upplýsingum. Bendir kærandi á að kærði hafi ekki lagt nokkur gögn fram með bréfi sínu eða sýnt fram á að alvarlegar ásakanir á hendur kæranda eigi við nokkur rök að styðjast. Það er að mati kæranda lágmarkskrafa að svo alvarlegar ásakanir sem um ræðir í bréfi kærða séu byggðar á sterkum grundvelli, þeim til stuðnings liggja gögn sem séu sannreynanleg og að baki framsetningu og kröfugerð liggja markmið sem séu málefnaleg og studd frambærilegum rökum. Engu slíku sé til að dreyfa í því máli sem hér er til meðferðar hafnar kærandi alfarið þeim ásökunum sem kærði hefur sett fram á hendur honum. Í því samhengi bendir kærandi á að yfir tvo áratugi hefur hann verið í umfangsmiklum og nánum samskiptum við fjölda ólíkra hagaðila sem koma að íþróttahreyfingunni án þess að til hafi komið nokkrar ásakanir á hendur honum sem líkja megir til þeirra áskana sem kærði hefur sett fram.

Að auki byggir kærandi á því að kærði hafi brotið gegn hegðunarviðmiðum ÍSÍ um stjórnarfolk, einkum a- til c-lið 2. gr., a- til c-lið 3. gr. og b- til e-lið 4. gr. Framsetning kærða feli í sér ólögmeta meingerð gegn persónu kæranda og séu ærumeiðandi. Þær séu óheiðarlegar og gangi gegn þeirri skyldu stjórnarmanna að hvetja félagsmenn til að halda á lofti heiðarleika, stuðla að jákvæðu og íþróttalegu umhverfi og kunni að fela í sér trúnaðarbrot. Með háttsemi sinni hafi stjórn kærða gengið gegn þeirri skyldu sinni að vera til fyrirmyndar varðandi hegðun og framkomu og virða lýðræðisreglur og gagnsæi við ákvarðanatöku. Enn fremur séu aðgerðir kærða í garð kæranda fjarri því að vera sanngjarnar, tillitssamar eða heiðarlegar, þær lítisvirði kæranda og gangi gegn reglum, venjum og siðum íþróttarinnar. Í því samhengi bendir kærandi á að kærði hefur undir engum kringumstæðum óskað eftir afstöðu kæranda, veitt honum færi á að tjá sig eða sýnt þau gögn sem hann byggir ásakanir sínar. Krafa kærða komi kæranda því í opna skjöldu. Af framgreindu leiðir með augljósum hætti að háttsemi kærða er í andstöðu við framangreind viðmið.

Þá vísar kærandi til siðareglna ÍSÍ, einkum 1. og 4. gr., til stuðnings krafna sinna, enda hafi aðgerðir kærða verið í fullkominni andstöðu við þá skyldu kærða að koma fram af heilindum og háttvísi gagnvart kæranda og auk þess hafi kærði með aðgerðum sínum misboðið virðingu hans.

Þá vísar kærandi til 1. og 2. mgr. 36. gr. laga ÍSÍ. Vekur kærandi sérstaka athygli því í samhengi við aðra og þriðju kröfu sína að dómstóll ÍSÍ hefur víðtækar heimildir til að kveða á um réttindi og skyldur aðila málsins. Í 1. mgr. koma fram dæmi um dómsniðurstöður en þær eru hins vegar

ekki tæmandi taldar. Í því samhengi bendir kærandi á orðalag ákvæðisins „ Dómstólar ÍSí geta í dómsorði auk efnisniðurstöðu **m.a.** kveðið á um eftirfarandi réttindi og skyldur til aðila málsins [...] (leturbreyting kæranda). Ekkert er því til fyrirstöðu að dómstóllinn fallist á kröfur samkvæmt öðrum og þriðja kröfuleið kæru þessarar.

Kærandi lagði fram neðangreind gögn:

Nr. 1 - tölvupóstur til HRÍ frá Tindi dags 11. nóvember.

Nr. 2 - Stefna Amöndu Marie Ágústsdóttir gegn Þríprautarsambandi Íslands, lögð fram í Héraðsdómi þann 12. mars 2020

Nr. 3 – Dómur héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-1775-2020. - <https://www.heradsdomstolar.is/domar/domur/?id=1fc90425-666b-4488-a86c-473c69a6d27c>

Nr. 4 – Yfirlýsing formanns hjólreiðadeildar Breiðabliks.

Nr. 5 – Staðfesting á aðkomu Amöndu að erindi Tinds til stjórnar HRÍ.

Þá áskildi kærandi sér rétt til að kveða vitni og aðila máls til skýrslutöku fyrir dómi eftir því sem þurfa þykir og mun leggja til tæmandi vitnalista í tæka tíð fyrir aðalmeðferð málsins.
Dómstóll ÍSí

Sjónarmið kærða:

Kærði, Tindur íþróttafélag, kt. 501111-0660, fyrirsvarsmaður, Svanur Daníelsson, formaður, skilaði greinargerð til dómsins 18. des. 2020.

Aðdraganda málsins kveður kærði vera þann að þann 7. desember 2020 hafi honum borist tölvupóstur frá skrifstofu ÍSí þar sem tilkynnt var að kæra hefði borist ÍSí þann 18. nóvember sama ár. Var kærða gefin kostur á að skila inn greinargerð og var frestur veittur til kl. 16.00 þann 18. desember 2020. Meðfylgjandi tölvupóstinum var umrædd kæra ásamt fylgiskjölum.

Í kærinni hafi þess verið krafist af kæranda að

1. í fyrsta lagi að kærði verði áminntur fyrir brot á grein 36.2 laga ÍSí.
2. Í öðru lagi er þess krafist að tiltekin ummæli verði „dæmd ómerk“
3. og í þriðja lagi að dómstóll ÍSí geri kærða að biðja kæranda afsökunar á opinberum vettvangi.

Dómkröfur kærða:

Kærði gerir þær kröfur **aðallega** að málinu verði vísað frá enda heyri málsatvik ekki undir valdssvið dómstóls ÍSí. Kærandi geti ekki byggt á þeim gögnum sem hann vísar í enda hafi þau ekki verið ætluð honum heldur áttu að vera bundin trúnaði viðtakenda þeirra. Þá sé kröfugerð óljós og tiltaki úrræði sem geta fráleitt talist til úrræða/refsinga sem séu á forræði dómstóls ÍSí.

Til vara er þess krafist að vísað verði frá dómi öllum kröfum varðandi kröfuleiði 2 og 3 í kæru, enda yfir allan vafa hafið að engin stoð fyrir slíkum niðurstöðum í lögum ÍSí.

Til þrutavara er þess krafist, verði ekki fallist á frávísun, að kærði verði sýknaður af af öllum kröfum kæranda.

Málavextir að mati kærða:

Málavextir eru þeir, að sögn kærða, að þann 11. nóvember 2020 sendi fyrirvarsmaður kærða tölvupóst á stjórn Hjólreiðasambands Íslands (HRÍ) fyrir hönd kærða sem er aðildarfélag HRÍ (umræddur tölvupóstur er lagður fram af hálfu kæranda sem fylgiskjal 1). Eins og ráða megi af tölvupóstinum hafi hann eingöngu verið ætlaður stjórn HRÍ, en ekki ætlaður til birtingar eða dreifingar. Var markmiðið með tölvupóstinum að efni hans yrði rætt á fundi stjórnarinnar og afstaða tekin til hans þar.

Meðal þess sem fram kom í tölvupóstinum var ábending til stjórnar HRÍ um atriði sem stjórn kærða hafði fengið vitneskju um. Um var að ræða umkvartanir nokkurra aðila sem leitað höfðu til stjórnar Tinds og vörðuðu framkomu kæranda í garð íþróttamanna sem æft höfðu með og undir handleiðslu kæranda. Einnig var um að ræða dómsmál sem höfðað hafði verið á hendur Þríþrautarsambandi Íslands vegna framkomu kæranda (fylgiskjal 2). Sú framkoma sem kærði hafði verið upplýstur um var lýst sem óviðeigandi, einelti og jafnvel andlegu ofbeldi. Vegna þessa taldi kærði sér ekki aðeins heimilt heldur beinlínis skylt að koma þessum upplýsingum á framfæri til þess að stjórn HRÍ hefði vitneskju um þessar ásakanir áður en ákvarðanir væru teknar um störf kæranda fyrir HRÍ.

Þeir einstaklingar sem um ræðir kveður kærði hafa verið tilbúna til að bera vitni um framkomu kæranda væri þess óskað. Eins og gefur að skilja stendur vilji þeirra ekki til að koma fram undir nafni enda telji þeir líklegt að kærandi muni nota slíkt gegn þeim í áframhaldandi íþróttastarfi. Þetta þarf ekki að koma á óvart þegar um mál eins og þetta er að ræða.

Kærði segist skömmu síðar hafa verið upplýstur um að kærandi hafi með einhverjum hætti, sem kærða er ókunnugt um, fengið afrit af umræddum tölvupósti kærða. Skal tekið fram að formaður stjórnar HRÍ hefur staðfest að tölvupósturinn hafi ekki verið afhentur kæranda af stjórn HRÍ eða fyrir hönd stjórnarinnar.

Málsástæður og lagarök kærða:

Kærði segir frávísunarkröfur sínar byggja á þeim grunni, að valdsvið dómstóls ÍSÍ nái ekki til þess að fjalla um erindi sem aðildarfélög senda sérsamböndum sínum til umfjöllunar. Er fráleitt að ætla að dómstóll ÍSÍ sé settur upp til að fjalla um slík mál enda tilgangur hans og umgjörð byggð upp um allt annars konar efni. Er að auki hafi verið um að ræða erindi sem ekki var ætlað til dreifingar út fyrir lokaðan fund stjórnar HRÍ. Kærandi geti því ekki byggt á því, enda skjalið komið í hans hendur fyrir atvik sem ekki geta talist annað en brot á trúnaði.

Kærði telur raunar að ef dómstóll ÍSÍ geri nokkuð annað en að vísa málinu frá sé hann að grípa inn í það ferli sem málum sem þessum sé ætlað að fara í gegnum hjá sérsamböndum innan ÍSÍ og koma í veg fyrir að það fái eðlilega afgreiðslu og umfjöllun hjá þeim.

Þá byggir kærði á því að kröfugerð kæranda hafi ekki stoð í lögum ÍSÍ. Þannig sé hvergi stoð fyrir því að áminna aðildarfélög fyrir ummæli í garð einstaklinga í erindum til stjórnar sérsambanda, hvað þá að dæma slík ummæli dauð og ómerk eða að skylda aðildarfélög til að biðjast afsökunar opinberlega.

Kærði leggur áherslu á að tölvupóstur hans til stjórnar HRÍ hafi einungis verið ætlaður stjórninni en ekki til almennrar dreifingar eða umfjöllunar. Hafi efni hans þannig ekki átt að ná til annarra en sæti eiga í stjórninni og hafi varðað dagskrá stjórnarinnar. Hafi kærði því ekki haft í hyggju að ráðast að æru eða heiðri kæranda með skrifunum. Væri því fráleitt að dómstóllinn fjallaði um kærana eins og um væri að ræða meiðyrðamál fyrir almennum dómstólum. Uppfyllir hvorki umboð dómstólsins né heldur efni umrædds einkaerindis þau skilyrði að svo megi verða.

Kærði telur að honum hafi ekki aðeins verið heimilt að senda umrætt erindi til stjórnar HRÍ heldur hafi honum beinlínis verið skylt að gera það. Nægir þannig að vísa í i) og l) lið greinar 4.1 í lögum ÍSÍ þar sem segir:

„4.1 Tilgangur sambandsins er að:

.....

i) Berjast gegn hvers kyns mismunun og ofbeldi í íþróttum , hvort sem um er að tefla mismunun vegna kynþáttar, trúarbragða, stjórnámálaskoðana, kynferðis, kynhneigðar eða af öðrum toga

l) Vinna að því að tryggja að í íþróttum ríki drengskapur og að ofbeldi verði bannað.

....“

Þá vísar kærði til þess að ítrekað sé fjallað um nauðsyn þess að berjast gegn hvers kyns ofbeldi, einelti og áreiti á vettvangi íþróttahreyfingarinnar og hefur þar verið lögð áhersla á að auðvelda einstaklingum að koma upplýsingum um slíkt á framfæri við þá sem hafa tækifæri til að bregðast við slíku. Í þessu sambandi má t.d. vísa til forsíðu HRÍ þar sem gefinn er kostur á því að ýta á áberandi „hnapp“ til að tilkynna um ofbeldi með auðveldum hætti.

Telur kærði þannig að ef hann hefði látið hjá líða að upplýsa stjórn HRÍ um þessar umkvartanir hefði hann brugðist hlutverki sínu og komið í veg fyrir að HRÍ gæti á upplýstan hátt lagt mat á störf kæranda með málefnalegum hætti og það hvort æskilegt væri að hann starfaði fyrir samtökin þrátt fyrir framkomnar kvartanir. Væri önnur niðurstaða verulega slæm skilaboð til þeirra aðila annarra sem verða fyrir eða verða vitni að brotum gegn einstaklingum af þessum toga eða öðrum.

Kærði leggur enn fremur áherslu á að efnisatrið tölvupóstsins eru öll rétt og að hann getur fært sönnur fyrir því. Þannig eru þeir einstaklingar sem vitnað er til að hafi borið um hegðun kæranda tilbúnir að koma fram og upplýsa dómstóllinn um það sem þeim fór á milli við fulltrúa kærða og staðfesta að efni tölvupóstsins sé sannleikanum samkvæmt eins og áður hefur komið fram. Þá er staðfest að það dómsmál sem vitnað er til er nú rekið fyrir héraðsdómi Reykjavíkur. Skiptir þar ekki máli þó að missagt sé í tölvupóstinum að það sé rekið gegn kæranda en ekki Þríprautarsambandi Íslands, enda byggir það fyrst og fremst á hegðun og háttsemi kæranda. Getur kærandi því ekki borið fyrir sig 2. tl. 35. gr. þar sem fjallað er um brot gegn íþróttasamtökum með því:

...“ a) Að bera yfirvöld, einstaklinga eða félög innan íþróttahreyfingarinnar röngum sökum eða kæra þau að ástæðulausu.

b) Að blekkja eða reyna að blekkja yfirvald innan íþróttahreyfingarinnar með röngum skýrslum, eða villandi upplýsingum

...“

Ekki sé verið að bera kæranda röngum sökum eða kæra að ástæðulausu né heldur að blekkja eða reyna að blekkja yfirvald innan íþróttahreyfingarinnar með röngum skýrslum eða villandi upplýsingum. Hér er einungis um það að ræða að kærði er að upplýsa stjórn HRÍ um kvartanir sem einstaklingar innan félagsins hafa sannarlega borið upp um framkomu og hegðun kæranda.

Vitni kærða: Kærði áskildi sér rétt til að kveða til vitni reynist þess þörf.

Síðari ath. kæranda:

Kæranda gafst tækifæri á að gera ath við greinargerð kærða, og skilað athugasamedum til dómsins 28. des. sl.

Gerði kærandi þar ath. við málsatvikalýsingu kærða og vísaði til dóms Hérðasdóms Reykjavíkur frá 22. Des. 2020 mál E-1775/2020, varðandi ávirðingar á hendur honum og benti að að dómurinn hefði komist að því að „....Dómurinn telur ósannað með öllu að stefnandi hafi orðið fyrir einhverju sem flokka mætti sem einelti af hálfu forsvarsmanna stefnda eins og einelti er t.a.m. skilgreint í b-lið 3. gr. reglugerðar nr. 1009/2015 um aðgerðir gegn einelti, kynferðislegri áreitni, kynbundinni áreitni og ofbeldi á vinnustöðum, sem sækir stoð í lög nr. 46/1980, burtséð frá gildi þess ákvæði fyrir úrlausn þessa máls. Þá verður ekki séð að stefndi hafi brotið þær reglur Íþróttasambands Íslands sem stefnandi vísar til, hvort sem er lög eða siðareglur sambandsins.“

Þá taldi kærandi að dómstóll ÍSí hefði lögsögu í málinu og kröfugerð rúmaðist innan laga ÍSí. Færði hann fram rök fyrir því að kröfum yrði ekki frávísað með vísan til laga ÍSí. Mótmælti hann jafnframt varakröfum kærða.

Kærða gafst tækifæri á að gera ath við síðari grg. kæranda, en frekari gögn bárust ekki frá kærða.

Niðurstaða dómsins:

Svo sem fram kemur í kröfugerð kæranda þá krefst hann þess að kærði, Tindur- íþróttafélag, verði áminnt fyrir brot á lögum Íþrótt- og Ólympíusambands Íslands, sbr. ákvæði 36.2 í lögum ÍSí með því að setja fram ákveðnar staðhæfingar í formlegu erindi til stjórnar Hjólreiðasambands Íslands þann 11. nóvember 2020 og krefjast útilokunar kæranda frá störfum á vettvangi sambandsins, og jafnframt að ákveðinn ummæli sem komu fram í ofangreindu erindi verði dæmd dauð og ómerk og að kærði verði dæmdur til að biðja kæranda afsökunar á þeim á opinberum vettvangi.

Dómurinn tekur undir með kærða að ekki sé lagaheimild í lögum ÍSí til þess að dómurinn verði við kröfum um ómerkingu ummæla, eða kröfu um afsökunarbeiðni kærða á opinberum vettvangi. Kröfugerð sem þessi á undir almenna dómstóla, og verður því vísað frá dómstól ÍSí.

Eftir stendur þá sú krafa kæranda að kærði verði áminntur af dómstólnum fyrir að hafa sent umrætt erindi til stjórnar Hjólreiðasambands Íslands þann 11. nóvember 2020 og krefjast þar útilokunar kæranda frá störfum á vettvangi sambandsins.

Kærði hefur bent á að umrætt erindi til Hjólréiðasambandsins hafi verið trúnaðarmál, eins og ráða megi af tölvupósti sem kærði sendi til HRÍ hafi hann eingöngu verið ætlaður stjórn HRÍ, en ekki ætlaður til birtingar eða dreifingar. Var markmiðið með tölvupóstinum að efni hans yrði rætt á fundi stjórnarinnar og afstaða tekin til hans þar.

Meðal þess sem fram kom í tölvupóstinum var ábending til stjórnar HRÍ um atriði sem stjórn kærða hafði fengið vitneskju um. Um var að ræða umkvartanir nokkurra aðila sem leitað höfðu til stjórnar Tinds og vörðuðu framkomu kæranda í garð íþróttamanna sem æft höfðu með og undir handleiðslu kæranda. Einnig var um að ræða tilkynningu um dómsmál sem höfðað hafði verið fyrir héraðsdómi Reykjavíkur á hendur Þríþrautasambandi Íslands vegna framkomu kæranda gagnvart ákveðnum íþrottamönnum innan vébanda Þríþrutasambandsins. Sú framkoma kæranda sem kærði hafði verið upplýstur um, var lýst sem óviðeigandi, einelti og jafnvel andlegu ofbeldi. Vegna þessa taldi kærði sér ekki aðeins heimilt, heldur beinlínis skylt, að koma þessum upplýsingum á framfæri til þess að stjórn HRÍ hefði vitneskju um þessar ásanir áður en ákvarðanir væru teknar um störf kæranda fyrir HRÍ.

Nú liggur fyrir niðurstaða í því dómsmáli sem þarna er vísað til af hálfu kærða, en Þríþrautasambandið var sýknað í málinu af þeim kröfum sem þar voru settar fram, í dómi Héraðsdóms Reykjavíkur frá 22. desember 2020, Mál nr. E-1775/2020. Niðurstaðan varð að dómurinn teldi ósannaðar með öllu ávirðingar um að kærandi hafi beitt einhverja skjólstæðinga sína, samkvæmt ofangreindu, einelti, eða andlegu ofbeldi. Verður í þessu máli að horfa til niðurstöðu ofangreinds héraðsdóms, sem féll eftir að mál þetta var kært til dómstóls þessa.

Engu að síður telur dómurinn ekki í sínu valdi að áminna kærða fyrir það eitt að senda umrætt erindi til stjórnar HRÍ. Verður í því sambandi að benda á að ofangreindur héraðsdómur lá þá ekki fyrir, né heldur var bréfið sem slíkt ætlað til opinberrar birtingar, heldur eins og kærði heldur fram, ætlað til að koma ákveðnum upplýsingum á framfæri til stjórnar HRÍ, m.a. um að dómsmál væri nú rekið fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur er m.a. varðaði kæranda. Ekki liggja fyrir upplýsingar í málinu að HRÍ hafi tekið málið fyrir, né gert neitt með þetta erindi kærða, og verður því ekki annað séð en HRÍ hafi virt erindi kærða að vettugi.

Í þessu ljósi verður ekki séð, að kærði hafi brotið þær reglur Íþróttasambands Íslands sem kærandi vísar til, hvorki lög eða siðareglur sambandsins, með því einu að senda umrædda ábendingu til HRÍ. Er umræddri áminningarkröfu kæranda því hafnað.

D Ó M S O R Ð

Kærði, Tindur íþróttafélag, er sýknað af kröfu kæranda um að kærði sæti áminningu. Öðrum kröfum kæranda er vísað frá dómi.

Ólafur Björnsson hrl- dómari við íþróttadómstól ÍSÍ.(sign)

Frestur til að áfrýja máli þessu er ein vika frá því að aðila var fyrst kunnugt um niðurstöðu máls. Bent er á kafla 4.3. í lögum ÍSÍ um áfrýjunardómstól ÍSÍ.